

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2024.4.50>**В. В. Добровольський**директор з розвитку виробничих та перспективних індустрій  
Програми USAID «Конкурентоспроможна економіка України»

## ДО ПИТАННЯ СУТНОСТІ НА ЗМІСТУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

У статті досліджено питання сутності та змісту цифрової економіки. Вказано, що на сучасному етапі розвитку людства цифрові технології трансформують світ, в якому ми живемо і працюємо. Такі трансформації стосуються багатьох різних аспектів нашого життя, від повсякденних завдань, таких як телефонні дзвінки та покупки, до того, як працюють підприємства та держава в цілому. Цифрова трансформація економіки є одним з ключових пріоритетів для ЄС. Ініціатива цифрового десятиліття встановлює цілі ЄС, які керуватимуть цифровою трансформацією до 2030 року. Цифровізація економіки – це сучасний світовий мегатренд, який з'явився в результаті стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій і покликаний спростити діяльність бізнесу за рахунок уніфікації фрагментарних підходів до управління ним.

Зроблено висновок, що змістом цифрової економіки є: 1) електронна комерція (E-commerce): купівля і продаж товарів і послуг через інтернет; 2) фінансові технології (FinTech): застосування цифрових технологій у фінансовій сфері, включаючи мобільні платіжні системи, криптовалюти, блокчейн-технології, автоматизацію банківських послуг, цифрові гарантії тощо; 3) хмарні обчислення (Cloud Computing): використання віддалених серверів для зберігання, обробки та передачі даних, що дозволяє зменшити витрати на інфраструктуру та збільшити гнучкість бізнесу; 4) Інтернет речей (IoT): технологія, яка дозволяє підключати різні пристрої до інтернету та забезпечувати їх взаємодію; 5) штучний інтелект і машинне навчання: технології активно використовуються для аналізу великих даних, автоматизації прийняття рішень, прогнозування, персоналізації послуг; 6) блокчейн і криптовалюти тощо.

**Ключові слова:** цифрова економіка, адміністративно-правове регулювання, євроінтеграція, цифровізація, мінізація економіки, правопорушення у сфері економіки, суб'єкти протидії мінізації економіки, державне регулювання.

**Постановка проблеми.** На сучасному етапі розвитку людства цифрові технології трансформують світ, в якому ми живемо і працюємо. Такі трансформації стосуються багатьох різних аспектів нашого життя, від повсякденних завдань, таких як телефонні дзвінки та покупки, до того, як працюють підприємства та держава в цілому.

Цифрова трансформація економіки є одним з ключових пріоритетів для ЄС. Ініціатива цифрового десятиліття встановлює цілі ЄС, які керуватимуть цифровою трансформацією до 2030 року. Цифровізація економіки – це сучасний світовий мегатренд, який з'явився в результаті стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій і покликаний спростити діяльність бізнесу за рахунок уніфікації фрагментарних підходів до управління ним.

**Метою статті є** дослідження змісту та сутності цифрової економіки.

**Виклад основного матеріалу.** Згідно з цим визначенням, цифрова економіка охоплює чотири основні елементи:

1) цифровий інформаційний контент, що зберігається на віртуальному носії, який може бути багаторазово використаний у різних форматах, включаючи зображення, тексти та звуки;

2) Інтернет-платформи-носії, утворені інфраструктурою мережі Інтернет, які полегшують діяльність ринкових організацій та забезпечують передачу цифрової інформації. Приклади включають платформи шерингової економіки та платформи електронної комерції;

3) Цифрові технології – інформаційні технології нового покоління, здатні аналізувати та обробляти величезні обсяги даних, такі як штучний інтелект (AI), технологія блокчейн, хмарні обчислення та аналітика великих даних;

4) Поява нових економічних моделей – результат інноваційної інтеграції цифрових технологій з традиційними галузями, використання цифрових технологій для стимулювання трансформації та модернізації в традиційних секторах.

Отже, цифрову економіку можна наочно продемонструвати в трьох вимірах, демонструючи її розширення та трансформацію традиційної економіки:

1) Розширена підтримка даних. Цифрова економіка значною мірою залежить від віртуалізації даних. Завдяки передовим технологіям аналізу та обробки великі обсяги інформації можуть бути легко інтегровані для створення цінних активів даних. Ці активи дозволяють компаніям виявляти приховані вимоги споживачів, що призводить до розробки інноваційних бізнес-моделей і пропозицій продуктів і послуг. Оскільки цифрові технології продовжують розвиватися, віртуальне сховище підвищує ефективність пошуку та зменшує витрати, пов'язані зі створенням цінності за рахунок використання даних [1].

2) Інтегровані інновації. Кластери інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), інтегруючись з інноваціями, формують основу цифрової економіки. Інформаційні технології нового покоління подолали часові та просторові межі, трансформували виробництво, розподіл, обмін та споживання та підвищивши загальну продуктивність. Цифрові технології сприяють децентралізації організації, роблячи обмін знаннями та спільну роботу більш ефективними. Це сприяє постійним інноваціям, що дозволяє швидко впроваджувати цифрові продукти та послуги [2]. Крім того, цифрові технології створили систему зв'язку між продуктами та організаціями, зробивши інновації в продуктах і послугах більш гнучкими та зменшивши витрати, пов'язані з організаційною координацією та комунікацією.

3) Обмін даними. Важливість прав приватної власності на ресурси даних з часом знизилася через широке використання таких технологій, як Інтернет, блокчейн та великі дані. Ці технології створили сильний мережевий ефект між галузями. Вони об'єднали виробництво, обіг, сервіс та споживання у відкриту екосистемну платформу, що призвело до органічного злиття онлайн та офлайн ресурсів. Ця інтеграція породила численні інноваційні бізнес-моделі та формати, які сприяли виникненню платформної економіки [3]. Мережеві платформи функціонують як відкриті, спільні екосистеми, які приносять нове життя традиційним економікам. Їхні потужні зв'язки сприяють транскордонній інтеграції та спільному виробництву серед промисловців, одночасно сприяючи промисловій цифровізації та агрегації.

Отже, як слушно вказується у спеціальній літературі, цифрова економіка стала вирішальним фактором економічного зростання багатьох країн. Її стрімкий прогрес приніс значні зміни в життя людей. Однак важливо не ігнорувати проблеми та потенційні ризики, пов'язані з цифровою економікою. Ми не повинні виявляти сліпу впевненість і захоплення, не замислюючись про потенційні підводні камені [4].

Зокрема, розвиток інформаційних технологій, включаючи штучний інтелект, хмарні обчислення та великі дані, полегшив урядам процес цифрового управління. Варто підкреслити, що уряд має відігравати провідну роль у цифровому управлінні, у протилежному випадку це може призвести до збільшення ризиків для інформаційної безпеки та порушення прав споживачів.

Проблеми з цифровим управлінням урядом проявляються в таких аспектах:

1) неадекватна політика та регулювання. Політики та нормативні акти цифрового регулювання все ще залишаються незавершеними, що збільшує ризики в цифровому світі, спричиняючи значні загрози інформаційній безпеці, конфіденційності, управлінню даними та іншим аспектам;

2) відсутність прозорості та відкритості. У цифрову епоху доступ уряду до даних, їх використання та управління ними мають бути більш прозорими та відкритими для участі та контролю з боку громадськості. Разом з тим, залишаються питання щодо дисбалансу інформації та непрозорих процесів прийняття рішень, які можуть призвести до зловживань владою та корупції, що зачіпає суспільні інтереси.

Задля розуміння категорії «цифрова економіка» доцільно проаналізувати підходи до поняття цифровізації в цілому. Оскільки, як слушно вказується у спеціальній літературі, «розвиток цифрових технологій у світі нарощує свої темпи, що проявляється у поширенні технологій у багатьох сферах життя людства» [5]. Отже, «цифровізація (з англ. *digitalization*) – це впровадження цифрових технологій в усі сфери життя: від взаємодії між людьми до промислових виробництв» [6].

В результаті швидкого вдосконалення цифрових інфраструктур, обчислювальної потужності та зв'язку, «цифровізація» економіки – з точки зору збільшення цифрових інфраструктур та цифрової торгівлі – є зростаючою тенденцією, яка трансформує функціонування економік [7].

Цифровізація – це один із головних факторів зростання світової економіки в найближчі

5–10 років [8]. Економіка держави, як система, складається з ряду взаємопов'язаних елементів: ринку, промисловості, сільського господарства, фінансів, торгівлі, підприємництва, управління, маркетингу і багатьох інших. У сучасних умовах глобалізації та інтернаціоналізації економічної діяльності кожен з представлених елементів функціонує, тісно переплітаючись з інформаційно-комунікаційними технологіями. Торгівля, реклама і PR, фінанси, підприємництво і певна частина сфери послуг вже давно використовують цифровий інтернет-простір для управління інформаційними потоками. Саме ці напрямки лягли в основу цифрової економіки, концепція розвитку якої з'явилася в останньому десятилітті 20 століття.

Зміна культурних традицій є глобальним викликом для цифровізації. У той час як традиційні культурні цінності є унікальною формою етнічної спадщини, сучасні інновації є загальними і глобальними. Це змінює ставлення до економічної ідентичності і, відповідно, робить будь-яку економіку більш відкритою і гнучкою з точки зору споживчого попиту. Що стосується технологічної трансформації, то вона ґрунтується на наявності науково-технічної інформації та інформативно-комунікативних технологій для широкого кола суб'єктів господарювання та населення.

Попит на технологічні потужності зростає з кожним днем, але рівень інвестицій у цю сферу в українську економіку все ще недостатній для прориву в побудові цифрової економіки.

З настанням цифровізації світової економіки змінюються міжнародні фінансові ринки, що призводить до появи регуляторного арбітражу, криптовалют, FinTech та інших елементів інноваційного фінансового ринку.

Утім доцільно підкреслити, що глобальними вимогами для успішної цифровізації є безпека даних та наявність висококваліфікованих фахівців. Якщо перше все ще є питанням подальшого розвитку в усьому світі, то трансформація освітньої парадигми особливо актуальна для країн пострадянського простору, в тому числі і для України.

На жаль, українська економіка все ще далека від інтеграції у світовий цифровий простір, незважаючи на успішність вже зроблених державою кроків у цьому напрямку. Рівень соціально-економічного розвитку країни в цілому не відповідає світовим вимогам до реалізації інноваційних програм. Звичайно, наразі Європейський Союз реалізує низку проектів, спрямованих на стимулювання цифровізації економіки

України, але цих кроків все ще недостатньо. Однією з головних причин уповільнення цифровізації економіки в державі, окрім об'єктивних факторів пов'язаних з тим, що наразі держава перебуває у стані війни, є відсутність розуміння цього процесу в колективній свідомості. Таким чином, пріоритетною точкою трансформації є робота з людськими ресурсами як основним фактором виробництва в цій сфері.

На підставі наведеного, можемо зробити висновок, що цифрова економіка – це система реалізації економічних, соціальних і культурних відносин на основі використання цифрових технологій.

Цифрова економіка відноситься до економічної діяльності, яка виникає в результаті підключення фізичних осіб, підприємств, пристроїв, даних та операцій за допомогою цифрових технологій. Він охоплює онлайн-з'єднання та транзакції, які відбуваються в різних секторах і технологіях, таких як Інтернет, мобільні технології, великі дані та інформаційно-комунікаційні технології.

Цифрова економіка відрізняється від традиційної економіки своєю залежністю від цифрових технологій, онлайн-транзакцій та її трансформаційним впливом на традиційні галузі. Цифрові інновації, такі як штучний інтелект (AI), віртуальна реальність, блокчейн та автономні транспортні засоби, відіграють основну роль у створенні цифрової економіки.

Отже, цифрова економіка відображає перехід від третьої промислової революції до четвертої промислової революції. Третя промислова революція, яку іноді називають цифровою революцією, відноситься до змін, які відбулися наприкінці 20-го століття з переходом від аналогових електронних та механічних пристроїв до цифрових технологій. Четверта промислова революція ґрунтується на цифровій революції, оскільки технології сьогодні продовжують з'єднувати фізичний світ і кіберсвіт.

Цифрова економіка має як позитивні, так і негативні наслідки. Хоча вона сприяє економічному зростанню та покращує життя людей, вона також створює ризики для безпеки, моральний занепад та етичні відхилення.

Щоб максимізувати переваги вітчизняної цифрової економіки та мінімізувати ризики, необхідно посилити політику, спрямування та законодавчі процеси, пов'язані з цією сферою, зокрема уряду доцільно:

– стандартизувати податкову політику в секторі цифрової економіки, активно долучатися

до зусиль міжнародної співпраці та карати компанії-платформи, причетні до ухилення від сплати податків;

- вдосконалювати антимонопольні закони та нормативні акти, щоб обмежити монополії платформ та захистити законні права операторів платформ та споживачів;

- прискорити прийняття законодавства про штучний інтелект (ШІ) та встановити механізми для перевірки алгоритмів та нагляду за підзвітністю, досягаючи багатостороннього спільного управління технологіями штучного інтелекту. Використання технології штучного інтелекту набуває все більшого значення в різних сферах. У березні 2024 року NVIDIA представила платформу Blackwell, яка має на меті забезпечити прориви в обробці даних, інженерному моделюванні, автоматизації електронного дизайну, автоматизованому проектуванні ліків, квантових обчисленнях та генеративному штучному інтелекті. Ця платформа має можливість створювати та виконувати генеративний штучний інтелект у режимі реального часу на великих мовних моделях із трильйонами параметрів, досягаючи при цьому значної економічної та енергетичної ефективності;

- здійснювати нагляд за ринком шляхом впровадження комплексних багаторівневих систем нагляду, які регулюють ринки даних. Необхідно оптимізувати технології нагляду для стримування монополістичної поведінки, спекулятивної діяльності, зловмисної спекуляції та практики недобросовісної конкуренції;

- сприяти здоровому розвитку онлайн-платформ для прямих трансляцій і коротких відео, а також заохочувати стандартизовану діяльність серед підприємств;

- забезпечити, щоб підприємства свідомо брали на себе соціальну відповідальність, що впливає з розвитку цифрової економіки, шляхом інтеграції «індивідуальної автономії» в процес управління. Концепція «автономія особистості» підкреслює, що підприємства повинні культивувати свої мотиваційні механізми для виконання соціальних обов'язків через самодію, саморегуляцію, самоуправління. Це означає пробудження корпоративної етики та моральної сили та переорієнтацію відносин із зацікавленими сторонами, одночасно даючи можливість підприємствам дотримуватися раціональної мотивації за допомогою відповідних інструментів соціальної відповідальності [9].

Окрім наведеного варто пам'ятати й про цифрове громадянство як здатність демонстру-

вати належну та відповідальну поведінку, використовуючи технології та дотримуючись відповідних норм. Зокрема у спеціальній літературі розбивається суть цифрового громадянства та обґрунтовується його поділ на дев'ять компонентів, включаючи цифровий зв'язок, цифрове споживання, цифрову комунікацію та цифрову грамотність тощо [10].

Зокрема Міжнародне товариство технологій в освіті (ISTE) наголошує, що цифрове громадянство охоплює більше, ніж просто безпеку в Інтернеті. Це також передбачає використання цифрових технологій для сприяння розвитку громад, висловлення думок через мережеве підключення та проведення реформи державної політики. Щоб подолати «цифровий розрив» між галузями промисловості та між міською та сільською місцевістю або різними соціальними групами, можна докласти кілька зусиль [11], а саме пропонується:

- 1) Для підвищення цифрових навичок працівників слід зробити доступними персоналізовані цифрові загальноосвітні курси. Співпраця між промисловістю та науковими колами для підвищення кваліфікації також може бути посилена для пом'якшення структурного безробіття.

- 2) Нова інфраструктура, така як 5G, Інтернет речей і блокчейн, повинна бути побудована в сільській місцевості, особливо у віддалених громадах. Це може допомогти створити цифрові села та інтегрувати цифрову економіку в сільськогосподарські угіддя, фермерські кооперативи та сімейні ферми.

- 3) Для людей похилого віку повинні бути надані всебічні вказівки та навчання щодо додатків в Інтернеті з метою підвищення доступності інформації та подолання цифрового розриву.

Завдяки цим зусиллям можна зробити свій внесок у пом'якшення «цифрового розриву» та просування цифрового громадянства.

Разом з тим забезпечення безпеки даних має вирішальне значення для створення сприятливого ринкового середовища. Щоб досягти цього, потрібно зробити кілька кроків:

- 1) Важливо вдосконалити існуючі нормативні акти щодо спільного доступу до даних, прав інтелектуальної власності та конфіденційності даних. Це повинно включати чіткі юридичні визначення щодо власності на дані, прав на їх використання та розподілу прибутку;

- 2) Необхідно впровадити комплексні заходи безпеки для програмного забезпечення, а також дослідити та розробити передову техноло-



гію шифрування даних. Нові технології, такі як квантові технології, блокчейн, також повинні бути використані для шифрування та відстеження даних.

3) Необхідно посилити правозастосування правової бази щодо безпеки даних, а також посилити нагляд на всіх етапах ланцюжка індустрії даних. Слід запровадити регуляторний підхід, орієнтований на контроль ризиків, а також посилити покарання за зловживання або несанкціоноване використання даних.

4) Підприємства повинні віддавати перевагу довгостроковим інтересам галузі, а не короткостроковим вигодам, а також сприяти створенню сприятливої екосистеми для індустрії даних.

Отже, щоб вирішити наявні проблеми та прискорити перехід до цифрової економіки, необхідно, щоб уряд взяв на себе провідну роль у впровадженні нормативно-правових актів, підприємства сприяли співпраці у впровадженні інновацій, а громадяни підвищували свою цифрову грамотність. Лише завдяки таким узгодженим зусиллям можна ефективно вирішувати майбутні виклики та сприяти сталому та надійному розвитку цифрової економіки в нашій державі.

**Висновки.** Підсумовуючи наведене доцільно дійти висновку, що цифрова економіка є новою парадигмою, яка змінює традиційні економічні структури. Вона ґрунтується на широкому використанні цифрових технологій, інтернет-ресурсів, великих даних та автоматизації, що дозволяє знижувати витрати, підвищувати ефективність і відкриває нові можливості для розвитку бізнесу та суспільства в цілому. Цифрова економіка – це система економічних відносин, в якій основними факторами виробництва, обміну та споживання є цифрові технології, дані та інформація. Вона ґрунтується на використанні сучасних технологічних інструментів, таких як Інтернет, Великі дані (*Big Data*), штучний інтелект, блокчейн, хмарні технології, Інтернет речей (*IoT*) та багато інших, для оптимізації бізнес-процесів, спрощення комунікацій, підвищення ефективності економічних операцій та створення нових моделей бізнесу. Основними характеристиками цифрової економіки є інноваційність, гнучкість і динамічність, міжнародна інтеграція та персоналізація.

Сутність цифрової економіки полягає у: 1) інтеграція цифрових технологій у традиційну економіку: Цифрова економіка передбачає використання цифрових технологій у різних аспектах економічної діяльності, від виробни-

цтва та обміну товарами до надання послуг. Вона охоплює як сферу споживчих послуг (електронна комерція, онлайн-банкінг), так і промисловість (автоматизація виробництва, індустрія 4.0); 2) цифрові платформи: онлайн-системи, через які здійснюються обміни товарів, послуг і інформації. Вони можуть бути торговими (e-commerce), фінансовими (FinTech), комунікаційними (social media) та іншими, які змінюють традиційні способи бізнесу, дозволяючи людям і підприємствам обмінюватися ресурсами та послугами в глобальному масштабі; 3) дані як стратегічний ресурс: в цифровій економіці дані є одним з основних активів. Вони використовуються для прийняття обґрунтованих рішень, покращення маркетингу, аналізу споживчого попиту, прогнозування тенденцій на ринку. Великі дані (*Big Data*) та аналітика допомагають створювати нові продукти, підвищувати ефективність бізнес-процесів і розвивати персоналізовані послуги.

Автоматизація та штучний інтелект: цифрова економіка сприяє інтеграції технологій автоматизації і штучного інтелекту в бізнес-процеси. Це дозволяє значно знижувати витрати, підвищувати продуктивність, робити процеси більш точними та ефективними, наприклад, у виробництві, маркетингу, управлінні та обслуговуванні; 5) глобалізація та цифрова комунікація: цифрові технології сприяють глобалізації економічної діяльності, дозволяючи підприємствам і споживачам з різних частин світу взаємодіяти через інтернет, обмінюватися інформацією, продавати товари і послуги на міжнародних ринках. Це призводить до зростання обсягів транскордонної електронної комерції та розширення міжнародної співпраці.

Змістом цифрової економіки є: 1) електронна комерція (*E-commerce*): купівля і продаж товарів і послуг через інтернет. Включає різні форми, як-от B2B (бізнес-бізнес), B2C (бізнес-клієнт), C2C (клієнт-клієнт). Електронна комерція стає основним каналом для розподілу товарів і послуг, що дозволяє знизити витрати та спростити процеси; 2) фінансові технології (*FinTech*): застосування цифрових технологій у фінансовій сфері, включаючи мобільні платіжні системи, криптовалюти, блокчейн-технології, автоматизацію банківських послуг, цифрові гаманці тощо. Вони змінюють традиційні фінансові установи, створюючи нові способи управління фінансами та здійснення транзакцій; 3) хмарні обчислення (*Cloud Computing*): використання віддалених серверів для збері-

гання, обробки та передачі даних, що дозволяє зменшити витрати на інфраструктуру та збільшити гнучкість бізнесу. Хмарні послуги забезпечують доступ до ресурсів і програм без необхідності володіти потужним обладнанням; 4) Інтернет речей (IoT): технологія, яка дозволяє підключати різні пристрої до інтернету та забезпечувати їх взаємодію. Вона активно використовується в промисловості для автоматизації процесів, в будівництві для розумних міст, а також в побутових пристроях для забезпечення комфорту і енергоефективності; 5) штучний інтелект і машинне навчання: технології активно використовуються для аналізу великих даних, автоматизації прийняття рішень, прогнозування, персоналізації послуг. Штучний інтелект допомагає бізнесу підвищувати ефективність, зменшувати витрати та адаптуватися до змін у попиті; 6) блокчейн і криптовалюти тощо.

#### Список використаної літератури:

- Goldfarb A., Tucker C. Digital economics. *Journal of Economic Literature*, 2019. 57(1), p. 3–43.
- Lakhani K. R., Panetta, J. A. The principles of distributed innovation. *Innovations*, 2007. 2(3), p. 97–112.
- Hukal P., Henfridsson O., Shaikh M., Parker G. Platform signaling for generating platform content. *MIS Quarterly*, 2020. 44(3), p. 1177–1206.
- Кузьменко О.М., Стрілок І.І., Шкляр В.В. Сучасний розвиток міжнародних відносин в контексті стратегій країн G20 *Збірник наукових праць ДУІТ. Серія «Економіка і управління»*, 2022. Вип. 51 С. 58-70
- Волкова Ю.А. Фінансовий ринок у цифрову епоху: процеси розвитку та вдосконалення *Приватне та публічне право* № 4/2024 DOI 10.32782/2663-5666.2024.4.5 <http://www.pp-law.in.ua/index.php/4-2024>
- Хаустова М. Г. Поняття цифровізації: національні та міжнародні підходи. *Право та інновації*. 2022. № 2 (38). С. 7–18.
- Brynjolfsson E., Saunders A. *Wired for innovation: How information technology is reshaping the economy*. MIT Press. URL: [https://books.google.it/books?hl=en&lr=&id=WBYeChNzVo8C&oi=fnd&pg=PR5&ots=75Zb-Lzj2x&sig=3DS3UW1NN\\_UDCRtTqHCR7UmLPVo&redir\\_esc=y#v=onepage&q&f=false](https://books.google.it/books?hl=en&lr=&id=WBYeChNzVo8C&oi=fnd&pg=PR5&ots=75Zb-Lzj2x&sig=3DS3UW1NN_UDCRtTqHCR7UmLPVo&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)
- Україна 2030Е-країна з розвинутою цифровою економікою. Український інститут майбутнього. URL: [https:// strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html](https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html).
- Quinn D. P., Jones T. M. An agent morality view of business policy. *Academy of Management Review*, 1995. 20(1), p. 22–42.
- Ribble M. Digital citizenship in schools (Second Edition) [M]. Washington. DC: *International Society for Technology in Education*, 2011, p. 10–11.
- Digital Citizenship in Education [EB/OL]. 2019. URL: <https://www.iste.org/learn/digital-citizenship>.

#### Dobrovolskyi V. V. On the issue of essence in the content of the digital economy

*The article examines the essence and content of the digital economy. It is pointed out that at the present stage of human development, digital technologies are transforming the world in which we live and work. Such transformations relate to many different aspects of our lives, from everyday tasks such as phone calls and purchases to the way businesses and the state as a whole work. Digital transformation of the economy is one of the key priorities for the EU. Digital Decade Initiative sets EU targets that will guide the digital transformation by 2030. Digitalization of the economy is a modern global megatrend that appeared as a result of the rapid development of information and communication technologies and is designed to simplify business activities by unifying fragmented approaches to its management.*

*It is concluded that the content of the digital economy is: 1) e-commerce: buying and selling goods and services via the Internet; 2) financial technologies (FinTech): the use of digital technologies in the financial sector, including mobile payment systems, cryptocurrencies, blockchain technologies, banking automation, digital wallets, etc.; 3) cloud computing (Cloud Computing): the use of remote servers for storing, processing and transmitting data, which reduces infrastructure costs and increases business flexibility; 4) Internet of Things (IoT): technology that allows you to connect various devices to the Internet and ensure their interaction; 5) artificial intelligence and machine learning: technologies are actively used for big data analysis, decision automation, forecasting, personalization of services; 6) blockchain and cryptocurrencies, etc.*

**Key words:** digital economy, administrative and legal regulation, European integration, digitalization, shadow economy, economic offenses, subjects of counteraction to shadow economy, state regulation.